या तयाम्ना हविषा यजेत। अथो खल्वाहुः। पुरो-डाशमुखानि वै हवीꣳषि। नेत इतः पुरोडाशꣳ हविषो यामोऽस्तीति। काममेव दारुपात्रेण दुह्यात्। शूद्र एव न दुह्यात्। असतो वा एष सम्भूतः। यच्छूद्रः। अहविरेव तदित्याहुः। यच्छूद्रो दोग्धीति ॥ ९ ॥

अग्निहोत्रमेव न दुह्याच्छूद्रः। तद्धि नोत्पुनन्ति। यदा खलु वै पवित्रमत्येति। अथ तद्धविरिति। सम्पृच्यध्वमृतावरीरित्याह। अपाञ्चैवौषधीनाञ्च रसꣳ सꣳसृजति। तस्मादपाञ्चौषधीनाञ्च रसमुपजीवामः। मन्द्रा धनस्य सातयइत्याह। पुष्टिमेव यजमाने दधाति। सोमेन त्वा तनूमीन्द्राय दधीत्याह ॥ १० ॥

सोममेवैनऽत्करोति। यो वै सोमं भक्षयित्वा। संवत्सरꣳ सोमं न पिबति। पुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति। सोमः खलु वै सान्नाय्यम्। य एवं विद्वान्त्सान्नाय्यं पिबति। अपुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति। न मृन्मयेनापि दध्यात्। यन्मृन्मयेनापि दध्यात्। पितृदेवत्यꣳ स्यात् ॥ ११ ॥

अयस्पात्रेण वा दारुपात्रेण वापि दधाति। तद्धि स दैवम्। उदन्वद्भवति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामप-